

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

60. aastakäik

10. juuli 2017

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2017/C 221/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2017/C 221/02	Kohtuasi C-117/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche (Itaalia) 6. märtsil 2017 – Comune di Castelfellino versus Regione Marche jt	2
2017/C 221/03	Kohtuasi C-118/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Budai Központi Kerületi Bírósági (Ungari) 7. märtsil 2017 – Zsuzsanna Dunai versus ERSTE Bank Hungary Zrt.	2
2017/C 221/04	Kohtuasi C-126/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Törvényszék (Ungari) 10. märtsil 2017 – Orsolya Czákó versus ERSTE Bank Hungary Zrt.	3
2017/C 221/05	Kohtuasi C-135/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 15. märtsil 2017 – X-GmbH versus Finanzamt Stuttgart – Körperschaften	4
2017/C 221/06	Kohtuasi C-159/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Constanța (Rumeenia) 29. märtsil 2017 – Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius versus Ministerul Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați – Serviciul Soluționare Contestații, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Constanța – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice	5

2017/C 221/07	Kohtuasi C-168/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Kúria (Ungari) 3. aprillil 2017 – SH versus TG	5
2017/C 221/08	Kohtuasi C-182/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Kúria (Ungari) 11. aprillil 2017 – Nagyszénás Településszolgáltatási Nonprofit Kft. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság	6
2017/C 221/09	Kohtuasi C-183/17 P: International Management Groupi 11. aprillil 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 2. veebruaril 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-29/15: International Management Group versus Euroopa Komisjon	7
2017/C 221/10	Kohtuasi C-186/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Berlin (Saksamaa) 12. aprillil 2017 – flightright GmbH versus Iberia Express SA	8
2017/C 221/11	Kohtuasi C-190/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Hispaania) 12. aprillil 2017 – Lu Zheng versus Ministerio de Economía y Competitividad	8
2017/C 221/12	Kohtuasi C-195/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 13. aprillil 2017 – Helga Krüsemann jt versus TUIfly GmbH	9
2017/C 221/13	Kohtuasi C-199/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 13. aprillil 2017 – Rita Hoffmeyer ja Rudolf Meyer versus TUIfly GmbH	10
2017/C 221/14	Kohtuasi C-203/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 13. aprillil 2017 – Eberhard Schmeer versus TUIfly GmbH	10
2017/C 221/15	Kohtuasi C-223/17 P: Lubrizol France SASi 26. aprillil 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 16. veebruaril 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-191/14: Lubrizol France SAS versus Euroopa Liidu Nõukogu	11
2017/C 221/16	Kohtuasi C-233/17 P: GXi 4. mail 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 3. märtsil 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-556/16: GX versus Euroopa Komisjon	12
2017/C 221/17	Kohtuasi C-239/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Østre Landsret (Taani) 10. mail 2017 – Gert Teglgaard ja Fløjstrupgård I/S versus Fødevareministeriets Klagecenter	13
2017/C 221/18	Kohtuasi C-241/17 P: Holistic Innovation Institute, S.L.U. 2. mail 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 16. veebruaril 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-706/14: Holistic Innovation Institute versus REA	14
2017/C 221/19	Kohtuasi C-249/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supreme Court (Iirimaa) 12. mail 2017 – Ryanair Ltd versus The Revenue Commissioners	15
2017/C 221/20	Kohtuasi C-251/17: 12. mail 2017 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Itaalia Vabariik	16
2017/C 221/21	Kohtuasi C-254/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 15. mail 2017 – Regina Lorenz ja Prisca Sprecher versus TUIfly GmbH	17

Üldkohus

2017/C 221/22	Kohtuasi T-85/15: Üldkohtu 16. mai 2017. aasta otsus – AW versus EUIPO – Pharma Mar (YLOELIS) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa sõnamärgi YLOELIS taotlus — Varasem Euroopa Liidu sõnamärk YONDELIS — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b)	18
---------------	---	----

2017/C 221/23	Kohtuasi T-223/15: Üldkohtu 15. mai 2017. aasta otsus – Morton's of Chicago, Inc. <i>versus</i> EUIPO – Mortons the Restaurant (MORTON'S) (Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Euroopa Liidu kujutismärk MORTON'S — Varasemad registreerimata siseriiklikud kaubamärgid MORTON'S, MORTONS, MORTON'S CLUB, MORTONS CLUB, MORTON'S THE RESTAURANT, MORTONS RESTAURANT ja M MORTON'S — Suhteline keeldumispõhjus — Kehtetuks tunnistamine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõige 4 ja artikli 53 lõike 1 punkt c)	18
2017/C 221/24	Kohtuasi T-480/15: Üldkohtu 16. mai 2017. aasta otsus – Agria Polska jt <i>versus</i> komisjon (Konkurents — Keelatud kokkulepe — Turgu valitseva seisundi kuritarvitamine — Taimekaitsevahendite müügi turg — Kaebuse rahuldamata jätmise otsus — Tootjate ja turustajate väidetav konkurentsivastane tegevus — Tootjate ja turustajate kooskõlastatud või koordineeritud tegevus, mis seisnes kaebuste esitamises haldus- ja kriminaaluurimisasutustele — Kaebamine paralleelimportijate poolt kohaldatavate õigusnormide rikkumise peale — Hiljem haldusasutuste läbi viidud halduskontrollid — Paralleelimportijatele haldus- ja kriminaalkaristuste kehtestamine liikmesriigi ametiasutuste poolt — Tootjate ja turustajate poolt kaebuste esitamise samastamine pahatahtlike hagide või haldusmenetluse kuritarvitamisega — Liidu huvi puudumine — Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele)	19
2017/C 221/25	Kohtuasi T-107/16: Üldkohtu 16. mai 2017. aasta otsus – Airhole Facemasks <i>versus</i> EUIPO – sindustrysurf (AIR HOLE FACE MASKS YOU IDIOT) (Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Euroopa Liidu kujutismärk AIR HOLE FACE MASKS YOU IDIOT — Pahauskus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punkt b — Muutmispädevus)	20
2017/C 221/26	Kohtuasi T-163/16: Üldkohtu 18. mai 2017. aasta otsus – Reisswolf <i>versus</i> EUIPO (secret.service.) (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi secret.service. taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c — Faktide kontrollimine omal algatusel — Määruse nr 207/2009 artikkel 76 — Põhjendamiskohustus — Määruse nr 207/2009 artikkel 75)	20
2017/C 221/27	Kohtuasi T-166/16: Üldkohtu 18. mai 2017. aasta otsus – Panzeri <i>versus</i> parlament (Euroopa Parlamendi liikmete kulude hüvitamise ja toetuste maksmise eeskiri — Parlamendiliikmete assisteerimiskulude hüvitised — Alusetult maksud summade tagasinõudmine)	21
2017/C 221/28	Kohtuasi T-218/16: Üldkohtu 16. mai 2017. aasta otsus – Mühlbauer Technology <i>versus</i> EUIPO (Magicrown) (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi Magicrown taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c)	21
2017/C 221/29	Kohtuasi T-355/16: Üldkohtu 17. mai 2017. aasta otsus – adp Gauselmann <i>versus</i> EUIPO (MULTI FRUITS) (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi MULTI FRUITS taotlus — Absoluutsed keeldumispõhjused — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c) . . .	22
2017/C 221/30	Kohtuasi T-372/16: Üldkohtu 11. mai 2017. aasta otsus – Bammer <i>versus</i> EUIPO – mydays (MÄNNERSPIELPLATZ) (Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Euroopa Liidu sõnamärk MÄNNERSPIELPLATZ — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punkt a ja artikli 7 lõike 1 punkt c)	22
2017/C 221/31	Kohtuasi T-375/16: Üldkohtu 18. mai 2017. aasta otsus – Sabre GBLB <i>versus</i> EUIPO (INSTASITE) (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi INSTASITE taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c)	23

2017/C 221/32	Kohtuasi T-410/16: Üldkohtu 18. mai 2017. aasta otsus – Makhlouf versus nõukogu (Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Süüria vastu suunatud piiravad meetmed — Rahaliste vahendite külmutamine — Kaitseõigused — Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele — Põhjendamiskohustus — Ilmne hindamisviga — Õigus aule — Omandiõigus — Süütuse presumptsioon — Sisenemis- ja läbisõidupüüangud Euroopa Liidu territooriumil — Proportsionaalsus)	23
2017/C 221/33	Kohtuasi T-472/16: Üldkohtu 16. mai 2017. aasta otsus – Marsh versus EUIPO (LegalPro) (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi LegalPro taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c)	24
2017/C 221/34	Kohtuasi T-583/16: Üldkohtu 17. mai 2017. aasta otsus – PG versus Frontex (Avalik teenistus — Ajutised teenistujad — Tähtajalise lepingu pikendamata jätmine — Pikendamise menetlus — ELTL artikkel 266 — Hoolitsemiskohustus — Lepinguväline vastutus)	25
2017/C 221/35	Kohtuasi T-742/16 RENV: Üldkohtu 16. mai 2017. aasta otsus – CW versus parlament (Avalik teenistus — Ametnikud — Psühholoogiline ahistamine — Personalieeskirjade artikkel 12a — Abistamiskohustus — Töökohal ahistamise ja selle ärahoidmisega tegeleva nõuandekomitee sise-eeskiri — Personalieeskirjade artikkel 24 — Abitaotlus — Rahuldamata jätmine — Kaebuse rahuldamata jätmise otsus — Iseseisev sisu — Enneaegne kaebus — Puudumine — Töökohal ahistamise ja selle ärahoidmisega tegeleva nõuandekomitee ülesanne ja õigused — Ametniku võimalus komitee poole pöörduda — Lepinguväline vastutus)	25
2017/C 221/36	Kohtuasi T-55/16 P: Üldkohtu 3. mai 2017. aasta määrus – De Nicola versus EIP (Apellatsioonkaebus — Avalik teenistus — EIP töötajad — Hindamine — Karjääriarengu aruanne — 2009. aasta hindamis-aruanne — Õigusnormide rikkumine — Osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatu ja osaliselt ilmselgelt põhjendamatu apellatsioonkaebus)	26
2017/C 221/37	Kohtuasi T-59/16 P: Üldkohtu 3. mai 2017. aasta määrus – De Nicola versus EIP (Apellatsioonkaebus — Avalik teenistus — EIP töötajad — Hindamine — Karjääriarengu aruanne — 2012. aasta hindamis-aruanne — Õigusnormide rikkumine — Osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatu ja osaliselt ilmselgelt põhjendamatu apellatsioonkaebus)	27
2017/C 221/38	Kohtuasi T-60/16 P: 3. mai 2017. aasta määrus – De Nicola versus EIP (Apellatsioonkaebus — Avalik teenistus — EIP töötajad — Hindamine — Karjääriarengu aruanne — 2011. aasta hindamisaruanne — Õigusnormide rikkumine — Osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatu ja osaliselt ilmselgelt põhjendamatu apellatsioonkaebus)	27
2017/C 221/39	Kohtuasi T-70/16 P: Üldkohtu 3. mai 2017. aasta määrus – De Nicola versus EIP (Apellatsioonkaebus — Avalik teenistus — EIP töötajad — Vaimne ahistamine — Lepinguväline vastutus — Õigusnormide rikkumine — Ilmselgelt põhjendamatu apellatsioonkaebus)	28
2017/C 221/40	Kohtuasi T-341/16: Üldkohtu 4. mai 2017. aasta määrus – De Masi versus komisjon (Tühistamishagi — Juurdepääs dokumentidele — ELTL artikli 230 kohasel institutsioonidevahelisel koostööl põhinev juurdepääsutaotlus — Nõukogu loodud käitumisjuhendi töörihma (äriühingute maksustamine) tööga seotud dokumendid — Vaidlustamatu akt — Vastuvõetamatus)	28
2017/C 221/41	Kohtuasi T-59/17: 14. aprillil 2017 esitatud hagi – L versus parlament	29
2017/C 221/42	Kohtuasi T-227/17: 19. aprillil 2017 esitatud hagi – Falmouth University versus komisjon	29
2017/C 221/43	Kohtuasi T-236/17: 17. aprillil 2017 esitatud hagi – Balti Gaas versus komisjon ja INEA	30
2017/C 221/44	Kohtuasi T-243/17: 24. aprillil 2017 esitatud hagi – Ecolab Deutschland ja Lysoform Dr. Hans Rosemann versus ECHA	31
2017/C 221/45	Kohtuasi T-249/17: 28. aprillil 2017 esitatud hagi – Casino, Guichard-Perrachon ja EMC Distribution versus komisjon	32

2017/C 221/46	Kohtuasi T-257/17: 3. mail 2017 esitatud hagi – RE versus komisjon	33
2017/C 221/47	Kohtuasi T-260/17: 3. mail 2017 esitatud hagi – Bank of New York Mellon Corp vs. EUIPO – Nixen Partners (NEXEN PULSE)	34
2017/C 221/48	Kohtuasi T-261/17: 5. mail 2017 esitatud hagi – Bayer vs. EUIPO – UNI – Pharma (SALOSPIR)	34
2017/C 221/49	Kohtuasi T-264/17: 4. mail 2017 esitatud hagi – Uponor Innovation vs. EUIPO – Swep International (SMATRIX)	35
2017/C 221/50	Kohtuasi T-273/17: 8. mail 2017 esitatud hagi – Quadri di Cardano versus komisjon	35
2017/C 221/51	Kohtuasi T-274/17: 10. mail 2017 esitatud hagi – Monster Energy vs. EUIPO – Bösel (MONSTER DIP)	36
2017/C 221/52	Kohtuasi T-96/17: Üldkohtu 5. mai 2017. aasta määrus – King.com versus EUIPO – TeamLava (Animeeritud ikoonid)	37

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded *Euroopa Liidu Teatajas**(2017/C 221/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 213, 3.7.2017

Eelmised väljaanded

ELT C 202, 26.6.2017

ELT C 195, 19.6.2017

ELT C 178, 6.6.2017

ELT C 168, 29.5.2017

ELT C 161, 22.5.2017

ELT C 151, 15.5.2017

Käesolevad tekstid on kättesaadavad EUR-Lex'is järgmisel aadressil:

<http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche (Itaalia)
6. märtsil 2017 – Comune di Castellbellino versus Regione Marche jt**

(Kohtuasi C-117/17)

(2017/C 221/02)

*Kohtumenetluse keel: itaalia***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Comune di Castellbellino

Vastustajad: Regione Marche, Ministero per i beni e le attività culturali, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Regione Marche Servizio Infrastrutture Trasporti Energia – P.F. Rete Elettrica Regionale ja Provincia di Ancona

Eelotsuse küsimused

1. Kas liikmeriigi õigusnormid või halduspraktika, mille kohaselt saab projekti keskkonnamõju hindamise vajalikkust kontrollida või projekti keskkonnamõju hinnata ka siis, kui projekt puudutab käitist, mis on kontrollimise ajal juba valminud, on liidu õigusega (ja eriti direktiiviga 2011/92/EL⁽¹⁾ redaktsioonis, mis kehtis vaidlustatud otsuste vastuvõtmise ajal) põhimõtteliselt vastuolus või lubab liidu õigus hoopis võtta seejuures arvesse erandlikke asjaolusid, mis õigustavad erandi tegemist üldpõhimõttest, et keskkonnamõju hindamine on olemuselt eelnev hindamine?
2. Täpsemalt, kas selline erand on õigustatud juhul, kui hilisemad õigusnormid vabastavad keskkonnamõju hindamisest teatud projekti, mille keskkonnamõju hindamise vajalikkust oleks tulnud kontrollida liikmesriigi kohtu otsuse alusel, millega tunnistati põhiseaduse vastaseks ja/või jäeti kohaldamata varasem norm, mis nägi ette kontrollimisest vabastamise?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/92/EL teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta (ELT 2012, L 26, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Budai Központi Kerületi Bíróság (Ungari) 7. märtsil 2017 –
Zsuzsanna Dunai versus ERSTE Bank Hungary Zrt.**

(Kohtuasi C-118/17)

(2017/C 221/03)

*Kohtumenetluse keel: ungari***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Budai Központi Kerületi Bíróság (Buda esimese astme kohus, Ungari)

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Zsuzsanna Dunai

Kostja: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Kohtu otsuse kohtuasjas C-26/13 punkti 3 tuleb tõlgendada selliselt, et liikmesriigi kohus võib tühise tarbijalepingu kehtivaks tunnistada ka siis, kui lepingu kehtimajätmine on vastuolus tarbija majanduslike huvidega?
2. Kas Euroopa Liidu eesmärgiga tagada tarbijate kaitse kõrge tase, võrdsusega seaduse ees, diskrimineerimiskeeluga, Euroopa Liidu põhiõigustega tõhusale õiguskaitsele ja õiglasele menetlusele on kooskõlas, kui liikmesriigi parlament muudab seadusega ühte liiki tsiviilõiguslikke tarbijalepinguid?
 - 2.a. Kas jaatava vastuse korral eelmisele küsimusele on Euroopa Liidu eesmärgiga tagada tarbijate kaitse kõrge tase, seaduse ees võrdsusega, diskrimineerimiskeeluga ning Euroopa Liidu põhiõigustega tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele menetlusele võimalik ühildada seda, et liikmesriigi parlament võtab vastu seaduse muudatuse valuutapõhiste laenulepingute osas, tekitades selliste õigusnormidega, millel on osaliselt tarbijate kaitse eesmärk, kuid mis koosmõjus tekitavad tarbijakaitse õigustatud huvidega vastuolus oleva sellise õigusliku tagajärje, et muudatuste tõttu jääb laenuleping jõusse ja tarbija on jätkuvalt kohustatud taluma vahetuskursi kõikumistest tulenevaid riske?
3. Kas selles osas, mis puudutab tarbijalepingu sisu, on Euroopa Liidu eesmärgiga tagada tarbijate kaitse kõrge tase ning kõikides tsiviilõiguslikes küsimustes aga Euroopa Liidu põhiõigustega tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele menetlusele võimalik ühildada seda, et liikmesriigi kõrgeim kohtuinstants ja selle kohtupraktika ühtlustamise kolleegium juhib nn „tsiviilõiguslike kohtupraktika ühtlustamise kohtulahenditega“ asja menetleva kohtu praktikat?
 - 3.a. Kas jaatava vastuse korral eelmisele küsimusele on Euroopa Liidu eesmärgiga tagada tarbijate kaitse kõrge tase ning kõikides tsiviilõiguslikes küsimustes aga Euroopa Liidu põhiõigustega tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele menetlusele võimalik ühildada seda, et liikmesriigi kõrgeim kohtuinstants ja selle kohtupraktika ühtlustamise kolleegium juhib nn „tsiviilõiguslike kohtupraktika ühtlustamise kohtulahenditega“ asja menetleva kohtu praktikat, kuna kohtupraktika ühtlustamise kolleegiumi liikmed nimetatakse läbipaistmatus menetluses, eelnevalt kindlaks määramata eeskirjade järgi ning kuna kohtupraktika ühtlustamise kolleegiumi menetlus ei ole avalik ja praktikas ei ole hiljem selle kohta (kaasa arvatud kasutatud eksperdiarvamuste, õigusteaduslike materjalide, selle kohta, kuidas üksikud liikmed hääletasid, ning eriarvamuste kohta) võimalik teavet saada?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Törvényszék (Ungari) 10. märtsil 2017 – Orsolya Czakó versus ERSTE Bank Hungary Zrt.

(Kohtuasi C-126/17)

(2017/C 221/04)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Törvényszék

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Orsolya Czakó

Kostja: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 93/13/EMÜ⁽¹⁾ artikli 4 lõikes 2 ja artiklis 5 ette nähtud nõudega, et tingimused peavad olema koostatud lihtsas ja arusaadavas keeles, on kooskõlas selline vaidlusaluse lepingu punktides I.1 ja II.1 laenulepingu summa kindlaksmääramisega seoses kasutatud sõnastus, millega laenusummana määratakse kindlaks hinnanguliselt 64 731 Šveitsi frangi (CHF) suuruses summas, samas kui rahastamisvajadusena esitatakse kõige rohkem 8 280 000 Ungari forindi (HUF) suurune summa, ning laenusumma kindlaksmääramine seotakse tarbijaga lepingu sõlminud poole tahteavalduse ning arvestusse kantud andmetega?
2. Kas juhul, kui lepingu punktides I.1 ja II.1 esitatu ei vasta lihtsas ja arusaadavas keeles koostatud tingimuste nõudele ja sätete ebaõiglast laadi on võimalik kontrollida, siis tingimuste ebaõiglaseks tunnistamisel on võimalik tuvastada lepingu tühisus tervikuna, võttes arvesse, et lepingu eseme määratlemata jätmisel on liikmesriigi õiguses ette nähtud õiguslik tagajärg lepingu tühisus tervikuna?
3. Kas lepingu kehtivaks tunnistamisel võib kindla summa kindlaksmääramiseks kohaldada tarbija jaoks soodsamat määratlust?

⁽¹⁾ Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, p. 29, parandus ELT 2015, L 137, lk 13; ELT eriväljaanne L 15/02, lk 288)

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 15. märtsil 2017 – X-GmbH versus Finanzamt Stuttgart – Körperschaften

(Kohtuasi C-135/17)

(2017/C 221/05)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja ja kassatsioonkaebuse esitaja: X-GmbH

Vastustaja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: Finanzamt Stuttgart – Körperschaften

Eelotsuse küsimused

1. Kas EÜ artikli 57 lõiget 1 (nüüd ELTL artikli 64 lõige 1) tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigis 31. detsembril 1993 kehtinud piirangut, mis puudutab kapitali liikumist kolmandatesse riikidesse või kolmandatest riikidest seoses otseinvesteeringutega, ei takista kohaldamast EÜ artikkel 56 (nüüd ELTL artikkel 63) ka juhul, kui kõnesoleval kuupäeval kehtinud siseriiklik õigusnorm, mis piiras kapitali liikumist kolmandatesse riikidesse või kolmandatest riikidest, kehtis sisuliselt ainult otseinvesteeringute suhtes, kuid pärast kõnealust kuupäeva laiendati selle kohaldamisala nii, et see hõlmab ka portfelli osalusi välisriigi äriühingutes, kui osaluskünnis on väiksem kui 10 %?
2. Kui esimesele küsimusele tuleb vastata jaatavalt, siis kas EÜ artikli 57 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et tuleb järgida lähtekohta, et kohaldatud on 31. detsembril 1993 kehtinud siseriiklikku õigusnormi, millega piiratakse kapitali liikumist kolmandatesse riikidesse või kolmandatest riikidest seoses otseinvesteeringutega, kui kohaldatakse hilisemat õigusnormi, mis sisuliselt vastab kõnesoleval kuupäeval kehtinud piirangule, aga kõnesoleval kuupäeval kehtinud piirangut on siiski pärast kõnesolevat kuupäeva lühiajaliselt oluliselt muudetud seadusega, mis on küll jõustunud, kuid mida ei ole tegelikkuses kunagi kohaldatud, sest veel enne esmakordset kohaldamist konkreetse juhtumi suhtes asendati see käesoleval ajal kohaldamisele kuuluva õigusnormiga?
3. Kui ühele kahest esimesest küsimusest tuleb vastata eitavalt, siis kas EÜ artikliga 56 on vastuolus liikmesriigi õigusnorm, mille kohaselt lisatakse sellise teatavas liikmesriigis asuva maksukohustuslase maksustatavale tulule, kellele kuulub mõnes muus riigis (käesoleval juhul Šveitsis) asuvas äriühingus vähemalt 1 % suurune osalus, selle äriühingu investeerimistulust osa, mis proportsionaalselt vastab maksukohustuslase osaluse suurusele, kui asjaomane tulu maksustatakse madalama maksumääraga kui esimesena nimetatud riigis?

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Constanța (Rumeenia) 29. märtsil 2017 –
Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius versus Ministerul Finanțelor Publice – Agenția Națională
de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați – Serviciul
Soluționare Contestații, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională
a Finanțelor Publice Galați – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Constanța – Serviciul
Inspecție Fiscală Persoane Fizice**

(Kohtuasi C-159/17)

(2017/C 221/06)

Kohtumenetluse keel: rumeeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Constanța

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius

Vastustajad: Ministerul Finanțelor Publice – Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați – Serviciul Soluționare Contestații, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Constanța – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 2006/112/EÜ⁽¹⁾ artikleid 167, 168, 169 ja 179, artikli 213 lõiget 1, artikli 214 lõike 1 punkti a ja artiklit 273 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus niisugused siseriiklikud õigusnormid, mis niisugustel asjaoludel nagu põhikohtuasjas kohustavad maksukohustuslast, kelle registreering käibemaksukohustuslasena on tühistatud, tasuma riigile käibemaksu, mille ta sai ajavahemikul, mil käibemaksukohustuslase number oli tühistatud, ilma et talle oleks siiski antud õigust samal perioodil tasutud sisendkäibemaksu mahaarvamisele?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Kúria (Ungari) 3. aprillil 2017 – SH versus TG

(Kohtuasi C-168/17)

(2017/C 221/07)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Kúria

Põhikohtuasja pooled

Hageja: SH

Kostja: TG

Menetlusse astuja: UF

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse 204/2011/EL⁽¹⁾ ja määruse (EL) 2016/44⁽²⁾ reguleerimisala hõlmab Liibüa eluruumide ja infrastruktuuride ehitusprojektide ametile (Libyan Housing and Infrastructure Board, edaspidi „HIB“) pangagarantii andmiseks sõlmitud lepingute ahelas edasigarantiilepingute alusel järgmiste garantiitasude maksmise kohustusi:

1.1. Euroopa Liidu asukohaga panga maksekohustused sellise Liibüa panga kasuks sõlmitud edasigarantiilepingu alusel, kes on kantud määruse 204/2011/EL III lisa loetelusse;

- 1.2. Euroopa Liidu asukohaga panga maksekohustused, mis tulenevad sellise Liibüa panga kasuks sõlmitud edasigarantiilepingust, kes ei ole kantud määruse 204/2011/EL III lisa loetelusse, kuid kui pangagarantii on antud III lisa loetelusse kantud HIB nimele;
 - 1.3. kui pärast määruse 204/2011/EL muutmist määrusega 45/2014/EL on määrusega 204/2011/EL keelatud teha mistahes Liibüa üksusele otseselt või kaudselt väljamakseid;
 - 1.4. kui garantiitasu maksmise kohustus tuleneb HIB-le pangagarantii andmiseks sõlmitud lepingute ahelas sellisest edasigarantiilepingust, mis on sõlmitud kahe Euroopa Liidu asukohaga panga vahelistes õigussuhetes;
 - 1.5. kui garantiitasud makstakse välja pärast tagatiste kehtivusaja lõppemist kohtuvaidluse tagajärjel ning pärast määruse (EL) 2016/44 jõustumist?
2. Kui punktides 1.1 ja 1.2 nimetatud garantiitasu maksmise kohustus kuulub määruse reguleerimisalasse, siis kas määruse 204/2011/EL III lisa loetelusse kantud või teataval ajavahemikul ka piiravate meetmete loetelusse kuuluvale Liibüa pangale makstud garantiitasu HIB kasuks ettemaksegarantii ja teostusgarantii andmise eest saab lugeda III lisas loetletud juriidiliste isikute, organisatsioonide või üksuste käsutusse antud rahalisteks vahenditeks?
 3. Kas pärast määruse 204/2011/EL muutmist määrusega 45/2014/EL (punkt 1.3) tuleb määruse 204/2011/EL artikli 12 lõike 1 punkti b tõlgendada selliselt, et Liibüa panga poolt nõutud ning Euroopa Liidu asukohaga panga poolt edasigarantiilepingu alusel välja makstud tasu või teenustasu tuleb lugeda otseselt või kaudselt seotuks garantii maksenõudega?
 4. Kas sellist Euroopa Liidu asukohaga panka, kes on kohustatud välja maksuma garantiitasu Liibüa üksuse eest sellise edasigarantiilepingu alusel, mis on sõlmitud selliste lepingute ahelas, mis on mõeldud HIB kasuks pangagarantii andmiseks (punkt 1.4), tuleb lugeda määruse 204/2011/EL, mida on muudetud määrusega 45/2014/EL, artikli 12 lõike 1 punktist c tulenevalt, artikli 12 lõike 1 punktides a või b nimetatud mõne isiku, üksuse või organisatsiooni kaudu või nimel või toetuseks tegutsevaks isikuks, organisatsiooniks või üksuseks? Kas sellise panga poolt mõnelt teiselt Euroopa Liidu asukohaga pangalt nõutud garantiitasusid saab lugeda otseselt või kaudselt garantii maksenõueteks?
 5. Kas kõigi maksete suhtes kehtib 204/2011/EL artiklis 9 sätestatud erand?
 6. Juhul kui garantiitasudega seotud arveldamine toimus pärast nõukogu (EL) määruse 2016/44, millega tunnistati kehtetuks määrus 204/2011/EL, kuid mille sätted on sisuliselt samad kui varasemas õigusaktis, jõustumist (punkt 1.5), kas poolte vaidluse lahendamisele kohaldatakse siis seda esimest määrust ning kas selle määruse artikli 17 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada selliselt, et Liibüa panga poolt nõutud ning Euroopa Liidu asukohaga panga poolt edasigarantiilepingu alusel välja makstud tasu või teenustasu tuleb lugeda otseselt või kaudselt seotuks garantii maksenõudega? Kas sellist Euroopa Liidu asukohaga panka, kes on kohustatud välja maksuma garantiitasu mõnele Liibüa üksusele sellise edasigarantiilepingu alusel, mis on sõlmitud selliste lepingute ahelas, mis on mõeldud HIB kasuks pangagarantii andmiseks, tuleb lugeda selle määruse artikli 17 lõike 1 punkti c kohaselt artikli 17 lõike 1 punktides a või b nimetatud isiku, organisatsiooni või üksuse kaudu või nimel tegutsevaks isikuks või organisatsiooniks? Kas sellise panga poolt mõnelt teiselt Euroopa Liidu asukohaga pangalt nõutud garantiitasusid tuleb lugeda otseselt või kaudselt garantii maksenõudeks?

⁽¹⁾ Nõukogu 2. märtsi 2011. aasta määrus (EL) nr 204/2011 piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Liibüas (ELT L 58, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu 18. jaanuari 2016. aasta määrus (EL) 2016/44, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses olukorraga Liibüas ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 204/2011 (ELT L 12, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Kúria (Ungari) 11. aprillil 2017 – Nagyszénás
Településszolgáltatási Nonprofit Kft. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság**

(Kohtuasi C-182/17)

(2017/C 221/08)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Kúria

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Nagyszénás Településszolgáltatási Nonprofit Kft.

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Eelotsuse küsimused

1. Kas selline ühing, mille 100 % omanik on esimese tasandi kohalik omavalitsus, kuulub nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ⁽¹⁾ ühise käibemaksusüsteemi kohta artikli 13 lõike 1 esimeses lõigus kasutatud mõiste „avalik-õiguslik organisatsioon“ kohaldamise alla?
2. Juhul kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas esimese tasandi kohaliku omavalitsuse kohustuslike ülesannete täitmist, mille esimese tasandi kohalik omavalitsus on teinud ühingu ülesandeks, saab lugeda ühingu tegutsemiseks ametiasutuseks?
3. Juhul kui vastus esimesele kahele küsimusele on eitav, siis kas esimese tasandi kohaliku omavalitsuse poolt nende ülesannete täitmise eest makstud summat saab lugeda vastusoorituseks?

⁽¹⁾ ELT L 347, lk 1.

**International Management Groupi 11. aprillil 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda)
2. veebruari 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-29/15: International Management Group versus
Euroopa Komisjon**

(Kohtuasi C-183/17 P)

(2017/C 221/09)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: International Management Group (esindaja: L. Levi)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- sellest tulenevalt
 - tühistada komisjoni 7. novembri 2013. aasta rakendusotsuse 2013. aasta iga-aastase tegevuskava kohta, milles soodustatakse Myanmari rahastamist Euroopa Liidu üldeelarvest⁽¹⁾ muudetud lisa, mis võeti vastu 16. detsembril 2014, ja
 - mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt;
- mõista nii apellatsiooniastme kui esimese kohtuastme kõik kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Oma apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab appellant neli väidet:

- 1) Põhjendamiskohustuse rikkumine – Üldkohtu põhjendamiskohustuse rikkumine – Toimiku moonutamine
- 2) 2002. aasta finantsmääruse⁽²⁾ ja 2012. aasta finantsmääruse⁽³⁾ rikkumine – Komisjoni määruse⁽⁴⁾ ja komisjoni delegeritud määruse⁽⁵⁾ rikkumine – Üldkohtu põhjendamiskohustuse rikkumine – Toimiku moonutamine
- 3) Usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtte rikkumine – Põhjendamiskohustuse rikkumine – Üldkohtu põhjendamiskohustuse rikkumine – 2012. aasta finantsmääruse (artikli 61 lõike 1 ja artikli 60 lõike 2) rikkumine

4) Hea halduse põhimõtte rikkumine – Õiguse olla ära kuulatud rikkumine

Apellant vaidlustab ka otsuse jätta rahuldamata apellandi taotlus OLAFi aruande esitamiseks.

⁽¹⁾ C(2013) 7682 final.

⁽²⁾ Nõukogu 25. juuni 2002. aasta määrus nr 1605/2002, mis käsitleb Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust (muudetud) (EÜT 2002, L 248, lk 1; ELT eriväljaanne 1/4, lk 74).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega muudetakse nõukogu määrust nr 1605/2002 (ELT 2012, L 298, lk 1).

⁽⁴⁾ Komisjoni 23. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 2342/2002, millega kehtestatakse Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust käsitleva nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 üksikasjalikud rakenduseeskirjad (muudetud) (EÜT 2002, L 357, lk 1; ELT eriväljaanne 1/4, lk 145).

⁽⁵⁾ Komisjoni 29. oktoobri 2012. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju) kohaldamise eeskirju (ELT 2012, L 362, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Berlin (Saksamaa) 12. aprillil 2017 – flightright GmbH versus Iberia Express SA

(Kohtuasi C-186/17)

(2017/C 221/10)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Berlin

Põhikohtuasja pooled

Hageja: flightright GmbH

Kostja: Iberia Express SA

Eelotsuse küsimus

Kas reisijal võib määruse nr 261/2004 ⁽¹⁾ artikli 7 kohane õigus hüvitisele olla ka siis, kui reisija jääb lennu suhteliselt lühiajalise hiline misega saabumise tõttu maha vahetu ümberistumisega jätkulennust, mille tagajärjel jõuab reisija lõppsihtkohta kolm tundi või rohkem kui kolm tundi pärast kavandatud saabumisaega, kui kummagi lennu teostasid aga erinevad lennuettevõtjad ja lennud broneeriti reisikorraldaja kaudu, kes omakorda broneeris kogu lennureisi teise lennuettevõtja kaudu?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hiline misega eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Hispaania) 12. aprillil 2017 – Lu Zheng versus Ministerio de Economía y Competitividad

(Kohtuasi C-190/17)

(2017/C 221/11)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Lu Zheng

Vastustaja: Ministerio de Economía y Competitividad

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. oktoobri 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1889/2005 ⁽¹⁾ ühendusse sisse toodava või ühendusest välja viidava sularaha kontrollimise kohta artikli 9 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugune liikmesriigi õigusnorm, nagu on vaidlustatud põhikohtuasjas, millega on sama määruse artiklis 3 ette nähtud deklareerimiskohustuse rikkumise karistamiseks lubatud määrata trahvikaristuse kasutatud maksevahendite kuni kahekordses väärtuses?
2. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. oktoobri 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1889/2005 ühendusse sisse toodava või ühendusest välja viidava sularaha kontrollimise kohta artikli 9 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugune liikmesriigi õigusnorm, nagu on vaidlustatud põhikohtuasjas, mis näeb deklareerimiskohustuse rikkumist raskendavate asjaoludena ette maksevahendite seadusliku päritolu tõendamata jätmise ja asjaomase isiku tegevuse ja kaasas oleva summa suuruse vastuolu?
3. Kui vastus mõlemale eelmisele küsimusele on jaatav, kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. oktoobri 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1889/2005 ühendusse sisse toodava või ühendusest välja viidava sularaha kontrollimise kohta artikli 9 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et niisuguse rahalise karistuse määramine, mis on kaasas oleva summa suurusest olenemata kuni 25 % deklareerimata sularaha summast, vastab proportsionaalsuse nõudele?

⁽¹⁾ ELT 2005, L 309, lk 9.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 13. aprillil 2017 – Helga Krüsemann jt versus TUIfly GmbH

(Kohtuasi C-195/17)

(2017/C 221/12)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hannover

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Helga Krüsemann, Gabriele Heidenreich, Doris Manneck, Rita Juretschke

Kostja: TUIfly GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa töölt puudumist haigestumise tõttu peetakse vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 ⁽¹⁾ artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, peetakse tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa spontaanset töölt puudumist tööõiguse ja kollektiivlepingute sätete alusel seadustamata töökatkestuse tõttu („etteteatamata streik“) vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
3. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, pidi erakorraline asjaolu esinema tühistatud lennu enda puhul või on lendu teostaval lennuettevõtjal õigus koostada majanduslikel kaalutlustel uus lennuplaan?

4. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, on oluline erakorralise asjaolu välditavus või erakorralise asjaolu esinemise mõju?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilineamise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1, ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 13. aprillil 2017 – Rita Hoffmeyer ja Rudolf Meyer versus TUIfly GmbH

(Kohtuasi C-199/17)

(2017/C 221/13)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hannover

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Rita Hoffmeyer, Rudolf Meyer

Kostja: TUIfly GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa töölt puudumist haigestumise tõttu peetakse vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 ⁽¹⁾ artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, peetakse tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa spontaanset töölt puudumist tööõiguse ja kollektiivlepingute sätete alusel seadustamata töökatkestuse tõttu („etteatamata streik“) vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
3. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, pidi erakorraline asjaolu esinema tühistatud lennu enda puhul või on lendu teostaval lennuettevõtjal õigus koostada majanduslikel kaalutlustel uus lennuplaan?
4. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, on oluline erakorralise asjaolu välditavus või erakorralise asjaolu esinemise mõju?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilineamise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1, ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 13. aprillil 2017 – Eberhard Schmeer versus TUIfly GmbH

(Kohtuasi C-203/17)

(2017/C 221/14)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hannover

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Eberhard Schmeer

Kostja: TUIfly GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa töölt puudumist haigestumise tõttu peetakse vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004⁽¹⁾ artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, peetakse tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa spontaanset töölt puudumist tööõiguse ja kollektiivlepingute sätete alusel seadustamata töökatkestuse tõttu („ettetateamata streik“) vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
3. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, pidi erakorraline asjaolu esinema tühistatud lennu enda puhul või on lendu teostaval lennuettevõtjal õigus koostada majanduslikel kaalutlustel uus lennuplaan?
4. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, on oluline erakorralise asjaolu välditavus või erakorralise asjaolu esinemise mõju?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1, ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

**Lubrizol France SASi 26. aprillil 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda)
16. veebruari 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-191/14: Lubrizol France SAS versus Euroopa Liidu
Nõukogu**

(Kohtuasi C-223/17 P)

(2017/C 221/15)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Lubrizol France SAS (esindajad: *solicitor* R. MacLean, advokaat A. Bochon)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon

Nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu otsus asjas T-191/14: Lubrizol France vs. Euroopa Liidu Nõukogu niivõrd, kuivõrd sellega lükati tagasi hageja kaks Üldkohtu menetluses esitatud nõuet;
- rahuldada mõlemad nõuded;
- lahendada need nõuded ise ja teha lõplik kohtuotsus;
- teise võimalusena saata asi Üldkohtule tagasi, et viimane teeks otsuse apellandi kahe nõude suhtes, mis puudutavad materiaali- ja menetlusõiguslike normide rikkumist;
- mõista nõukogult ja võimalikelt menetlusse astujatelt välja apellandi kohtukulud, sealhulgas need, mida ta kandis esimese kohtuastme menetluses.

Väited ja peamised argumendid

Apellant tugineb oma apellatsioonkaebuses kolmele väitele.

1. Esimene väide, mille kohaselt Üldkohus ei hinnanud seda, kas nõukogu on kohaldanud sobivat kontrolli, kohaldamisele kuuluvaid eeskirju kohaldades

Apellant väidab, et kuna Üldkohus ei kohaldanud asjakohaseid kriteeriume, mis on nähtud ette komisjoni teatistes ühepoolsete tariifide peatamise ja tariifikvootide kohta (teatis 2011/C 363/02 ⁽¹⁾), kui ta hindas, kas BPA suhtes ühepoolset ette nähtud tollimaksud tuleb kaotada, siis ei hinnanud ta nõukogu ja komisjoni väiteid nõuetekohaselt asjakohaste kontrollide põhjal ning kooskõlas eeskirjadega, mida sellises olukorras tuleb kohaldada.

2. Teine väide, mille kohaselt Üldkohus asendas lubamatult nõukogu põhjenduse enda põhjendusega ja moonutas ilmselgelt tõendeid

Apellant väidab esiteks, et Üldkohus asendas nõukogu ja komisjoni põhjenduse lubamatult oma põhjendusega ja esitas seeläbi õigusvastaselt põhjenduse selle toetuseks, et vastuväite esitaja pakutud kaupa võib pidada BPA kaubaga võrreldes identseks, samaväärseks või asendatavaks kaubaks.

Teises astmes ilmneb, et Üldkohus hindas tõendeid vastuväite esitaja võime kohta tarnida piisavas koguses BPA-ga väidetavalt samaväärset kaupa ilmselgelt valesti, moonutades seeläbi tõendi selget tähendust, kohaldades seda esimeses kohtuastmes läbiviidud hindamisel.

3. Kolmas väide, mille kohaselt Üldkohus ilmselgelt eksis asjaomaste menetluste kohaldamisel ja vastukäiva otsuse tegemisel

Apellant väidab, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui leidis, et komisjoni pädevus lükata vastulause tagasi seetõttu, et see hilines märkimisväärselt enam kui komisjoni teatistes selle esitamiseks ette nähtud kaks nädalat, puudutas ainult esimest kokkupuudet vastuväite esitaja ja hagejaks olevate äriühingute vahel, mitte aga hilisemat kirjavahetust, mis võimaldas Üldkohtul pidada seda hilinemist tähtsusetuks. Nii tehes kohaldas Üldkohus vastukäivat põhjendust menetluspoolte olemust, toimimist ja rolli arvestades, mille komisjon oli oma teatistes ette näinud.

⁽¹⁾ ELT 2011, C 363, lk 6.

GXi 4. mail 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 3. märtsi 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-556/16: GX versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-233/17 P)

(2017/C 221/16)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: GX (esindaja: advokaat G.-M. Enache)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus ja sellest tulenevalt tühistada vaidlustatud ametisse nimetava asutuse otsus;
- mõista välja hüvitis selle otsuse tagajärjel tekitatud varalise ja mittevaralise kahju eest;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Oma apellatsioonkaebuses palub apellant Euroopa Kohtul tühistada Üldkohtu 3. märtsi 2017. aasta määrus kohtuasjas T-556/16, GX vs. komisjon, millega jäeti rahuldamata tema nõue tühistada avaliku konkursi EPSO/AD/248/13 valikukomisjoni otsus mitte kanda tema nime selle konkursi edukate kandidaatide nimekirja.

Oma apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant kaks väidet:

1. Konkursiteate, paranduse ja hindamiskeskuse aluspõhimõtete ebaseaduslikkus.

Apellandi arvates on konkursiteade ebaseaduslik, kuna selles ei ole toodud objektiivseid põhjendusi ei teise keele (saksa, inglise või prantsuse) valiku piirangute osas teenistuse huve arvesse võttes ega selle piirangu proportsionaalsuse osas seoses teenistuse tegelike huvidega.

Teiseks väidab apellant, et EPSO avalikke konkursse reguleerivad hindamiskeskuse aluspõhimõtted on ebaseaduslikud, kehtetud ja teadusliku aluseta, kuna EPSO kasutatud alustavadel ei ole alust, tõendeid ega kontrolli järgnevate põhimõtete alusel: (i) „varasem käitumine on tulevase käitumise parim näitaja“, (ii) „hindamiskeskused, kus matkitakse tavalise tööelu olukordi, on parim näitaja tavaelu käitumisest“.

Kolmandaks väidab apellant, et konkursi EPSO/AD/248/13 raames avaldatud parandus on ebaseaduslik.

2. Hindamiskeskuse menetluse ebaseaduslikkus.

Apellant viitab teatavale hulgale hindamiskeskuse menetluslikele rikkumistele konkursi EPSO/AD/248/13 raames.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Østre Landsret (Taani) 10. mail 2017 – Gert Teglgård ja Fløjstrupgård I/S versus Fødevareministeriets Klagecenter

(Kohtuasi C-239/17)

(2017/C 221/17)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Østre Landsret

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Gert Teglgård ja Fløjstrupgård I/S

Vastustaja: Fødevareministeriets Klagecenter

Eelotsuse küsimused

1. Kas juhul, kui põllumajandustootja ei täida kalendriaasta jooksul kohustuslikke majandamisnõudeid või häid põllumajandus- ja keskkonnatingimusi ja seetõttu tuleb asjaomase põllumajandustootja otsetoetusi vähendada vastavalt nõukogu määruse nr 1782/2003⁽¹⁾ artikli 6 lõikele 1 koostoimes komisjoni määruse nr 796/2004⁽²⁾ artikli 66 lõikega 1, tuleb toetuse vähendamine arvutada põllumajandustootja otsetoetuse alusel:

a) kalendriaastas, mil mittevastavus aset leidis, või

b) kalendriaastas (hiljem), mil mittevastavus avastati?

2. Kas tulemus on sama ka hilisemate eeskirjade kohaselt, mis kehtestati nõukogu määruse nr 73/2009⁽³⁾ artikli 23 lõikes 1 koostoimes komisjoni määruse nr 1122/2009⁽⁴⁾ artikli 70 lõikega 4 ja lõike 8 punktiga a?

3. Kas juhul, kui põllumajandustootja ei täida kohustuslikke majandamisnõudeid või häid põllumajandus- ja keskkonnaningimusi aastatel 2007 ja 2008, kuid mittevastavus avastatakse alles aastal 2011, kuulub toetuse vähendamise arvutamisel kohaldamisele nõukogu määrus nr 1782/2003 koostoimes komisjoni määrusega nr 796/2004 või nõukogu määrus nr 73/2009 koostoimes komisjoni määrusega nr 1122/2009?

- ⁽¹⁾ Nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks ning muudetakse määruseid (EMÜ) nr 2019/93, (EÜ) nr 1452/2001, (EÜ) nr 1453/2001, (EÜ) nr 1454/2001, (EÜ) nr 1868/94, (EÜ) nr 1251/1999, (EÜ) nr 1254/1999, (EÜ) nr 1673/2000, (EMÜ) nr 2358/71 ja (EÜ) nr 2529/2001 (ELT L 270, 2003, lk 1; ELT eriväljaanne 03/40, lk 269).
- ⁽²⁾ Komisjoni 21. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 796/2004, millega kehtestatakse nõukogu määruses (EÜ) nr 1782/2003 ette nähtud nõuetele vastavuse, toetuse ümbersuunamise ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi rakendamise üksikasjalikud reeglid (ELT L 141, 2004, lk 18; ELT eriväljaanne 04/44, lk 243).
- ⁽³⁾ Nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 73/2009, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, muudetakse määruseid (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 378/2007 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1782/2003 (ELT L 30, 2009, lk 16).
- ⁽⁴⁾ Komisjoni 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1122/2009, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses põllumajandustootjate otsetoetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega, ümbersuunamisega ning ühtse haldus- ja kontrollisüsteemiga ning määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses veinisektori toetuskavade alusel makstavate toetuste nõuetele vastavusega (ELT L 316, 2009, lk 65).

Holistic Innovation Institute, S.L.U. 2. mail 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 16. veebruari 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-706/14: Holistic Innovation Institute versus REA

(Kohtuasi C-241/17 P)

(2017/C 221/18)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Holistic Innovation Institute, S.L.U. (esindaja: advokaat J.J. Marín López)

Teine menetlusosaline: Teadusuuringute Rakendusamet (REA)

Apellandi nõuded

- Tühistada Üldkohtu (viies koda) 16. veebruari 2017. aasta otsus Holistic Innovation Institute vs. REA (T-706/14, EU: T:2017:89).
- Tühistada Teadusuuringute Rakendusameti direktori 24. juuli 2014. aasta otsus (ARES (2014) 2461172), millega otsustati lõpetada Holistic Innovation Institute, S.L.U.-ga läbirääkimised ja loobuda tema osalemisest Euroopa projektides Inachus ja ZONeSEC.
- Mõista Holistic Innovation Institute, S.L.U. kasuks välja hüvitis tingimustel, mis on esitatud apellatsioonkaebuse punktis 177.

Väited ja peamised argumendid

1. Õigusnormi rikkumine, mis seisneb selles, et Üldkohus kinnitas vaidlustatud kohtuotsuses, et REA oli pädev ja ei ületanud oma volituste piire, mis talle oli pandud seoses 7. raamprogrammi haldamisega, hinnates Holistic Innovation Institute'i suutlikkust ja jättes ta välja läbirääkimistelt seoses projektidega Inachus ja ZONeSEC (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 39).
2. Õigusnormi rikkumine, mis seisneb selles, et Üldkohus tõlgendas otsuse 2012/838 lisa punkti 2.2.2 esimest lõiku nii, et see lubab REA-l jätta Holistic Innovation Institute välja läbirääkimistelt seoses projektidega Inachus ja ZONeSEC (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 126).

3. Õigusnormi rikkumine, mis seisneb selles, et Üldkohus järeldas vaidlustatud kohtuotsuses, et vaidlusalune otsus on põhjendatud (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 67), olgugi et kõnealune otsus viitab oma põhjenduste sisulises osas esiteks komisjoni 13. märtsi 2014. aasta otsusele (ARES (2014) 710158), millega jäeti apellant välja projektist eDIGIREGION (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 57 ja 60–62), ning teiseks auditite 11-INFS-025 ja 11-BA119-016 lõpparuannetele (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 63 ja 64), kuigi nii viidatud komisjoni 13. märtsi 2014. aasta otsuse (ARES (2014) 710158) kui ka auditite 11-INFS-025 ja 11-BA119-016 lõpparuannete peale on esitatud tühistamishagid.
4. Õigusnormi rikkumine, mis seisneb selles, et Üldkohus moonutas vaidlustatud kohtuotsuses esitatud tõenditele antud hinnangut, kinnitades et REA oli korduvalt küsinud teatud andmeid (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 75), et ta „kordas oma taotlust“ 14. mai 2014. aasta kirjaga (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 78) ja et „hagejaga peeti kirjalikult mitmeid teabevahetusi“ (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 118).
5. Õigusnormi rikkumine, mis seisneb selles, et Üldkohus moonutas vaidlustatud kohtuotsuses esitatud tõenditele antud hinnangut, viidates punktides 8, 77 ja 78 dokumendile, mida ei eksisteeri ja mida ei ole toimikusse lisatud.
6. Õigusnormi rikkumine, mis seisneb selles, et Üldkohus luges vaidlusaluse otsuse põhjendatuks (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 80, 84, 94, 108 ja 127), kuigi see rikub otsuse 2012/838 lisa punkti 2.2.2, sest see jättis „kindlate ja põhjendatud argumentideta“ arvestamata positiivse hinnangu, mille apellandi tegevusvõimele andsid sõltumatud välised eksperdid.
7. Õigusnormi rikkumine, mis seisneb selles, et Üldkohus ei ole vaidlustatud kohtuotsuses põhjendanud oma väidet, et „hageja ei ole esitanud ühtegi tõendit, mis võimaldaks lükata ümber tema [REA] arutluskäiku“ (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 58) ja et apellandi 2. juuni 2014. aasta kirjas, mis on hagiavalduse lisa A.26, „toodi välja üks osa teabest, mis sisalduvad eespool punktis 8 viidatud selgitavas dokumendis, esitamata samas konkreetseid andmeid, mida REA oli palunud, nagu on toodud eespool punktides 7, 9 ja 10“ (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 78).
8. Õigusnormi rikkumine, mis seisneb selles, et Üldkohus järeldas vaidlustatud kohtuotsuses, et läbirääkimiste volitustes ette nähtud ajagraafikus kindlaks määratud läbirääkimiste lõpp oli „soovituslikku laadi“ (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 130).
9. Õigusnormi rikkumine, mis seisneb selles, et Üldkohus järeldas vaidlustatud kohtuotsuses vääralt, et puudub vajadus hüvitada nii varalist kui mittevaralist kahju, mida kanti vaidlusaluse otsuse vastuvõtmise tõttu (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 147, 148 ja 150).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supreme Court (Iirimaa) 12. mail 2017 – Ryanair Ltd versus The Revenue Commissioners

(Kohtuasi C-249/17)

(2017/C 221/19)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supreme Court

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Ryanair Ltd

Vastustaja: The Revenue Commissioners

Eelotsuse küsimused

1. Kas kavatsus osutada eduka ülevõtmise korral ülevõetud ettevõtjale juhtimisteenuseid saab olla piisav selleks, et tuvastada, et ülevõtja tegeleb majandustegevusega kuuenda käibemaksudirektiivi ⁽¹⁾ artikli 4 tähenduses, nii et ülevõtjale ülevõtmise eesmärgil tarnitud kaupade või osutatud teenuste pealt makstud käibemaksu saab pidada kavatsetava majandustegevuse, s.o juhtimisteenuse sisendkäibemaksuks, ning
2. Kas ülevõtmiseks professionaalide osutatud teenuste ja nende väljundi, s.o ülevõtmise õnnestumise korral ülevõetud ettevõtjale juhtimisteenuste osutamise vahel saab olla Euroopa Kohtu otsuses Cibo ⁽²⁾ tingimusena määratletud piisavalt „otsest ja vahetut seost“, mis võimaldaks nende teenuste pealt makstud käibemaksu maha arvata?

⁽¹⁾ Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT 1977, L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23).

⁽²⁾ 27. septembri 2001. aasta otsus Cibo Participations SA vs. Directeur régional des impôts du Nord-Pas-de-Calais (C-16/00, EU: C:2001:495).

12. mail 2017 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Itaalia Vabariik**(Kohtuasi C-251/17)**

(2017/C 221/20)

*Kohtumenetluse keel: itaalia***Pooled**

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: E. Manhaeve ja L. Cimaglia)

Kostja: Itaalia Vabariik

Hageja nõuded

Komisjon palub Euroopa Kohtul:

- tuvastada, et kuna Itaalia Vabariik ei ole võtnud kõiki meetmeid 19. juuli 2012. aasta otsuse kohtuasjas C-565/10: komisjon vs. Itaalia täitmiseks, siis on ta rikkunud ELTL artikli 260 lõikest 1 tulenevaid kohustusi.
- mõista Itaalia Vabariigilt välja karistusmaks 346 922,40 eurot, vähendades seda vajadusel väljapakutud järkjärgulise vähendamise valemil alusel – arvutatuna alates käesolevas asjas tehtava kohtuotsuse kuulutamise kuupäevast kuni kohtuasjas C-565/10 kohtuotsuse täieliku täitmiseni;
- mõista Itaalia Vabariigilt välja kindlasummaline trahv, mis saadakse summa 39 113,80 eurot päevas, maksimaalselt 62 699 421,40 euro ulatuses, arvutatuna alates kohtuasjas C-565/10 kohtuotsuse kuulutamise päevast kuni käesolevas asjas tehtava kohtuotsuse kuulutamise kuupäevani või kuni kohtuasjas C-565/10 kohtuotsuse täieliku täitmiseni;
- mõista kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon väidab oma hagi, et Itaalia Vabariik ei ole täitnud Euroopa Kohtu 19. juuli 2012. aasta kohtuotsust seoses 80 linnastuga nendest, mis olid selle kohtuotsuse eesmärgiks.

Itaalia Vabariik möönab, et ta ei ole nõukogu 21. mai 1991. aasta direktiivi 1991/271/EMÜ asulareovee puhastamise kohta ⁽¹⁾ artiklit 3 täitnud 35-s linnastus. Veel möönab ta, et on 70 linnastu puhul rikkunud nimetatud direktiivi artikleid 4 ja 10.

Komisjon järeldeb sellest, et Itaalia Vabariik ei ole võtnud kõiki meetmeid 19. juuli 2012. aasta kohtuotsuse täitmiseks.

(¹) ELT L 135, lk 40; ELT eriväljaanne 15/02, lk 26.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 15. mail 2017 – Regina Lorenz ja Prisca Sprecher versus TUIfly GmbH

(Kohtuasi C-254/17)

(2017/C 221/21)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hannover

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Regina Lorenz, Prisca Sprecher

Kostja: TUIfly GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa töölt puudumist haigestumise tõttu peetakse vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 (¹) artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, peetakse tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa spontaanset töölt puudumist tööõiguse ja kollektiivlepingute sätete alusel seadustamata töökatkestuse tõttu („etteatamata streik“) vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
3. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, pidi erakorraline asjaolu esinema tühistatud lennu enda puhul või on lendu teostaval lennuettevõtjal õigus koostada majanduslikel kaalutlustel uus lennuplaan?
4. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, on oluline erakorralise asjaolu välditavus või erakorralise asjaolu esinemise mõju?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1, ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 16. mai 2017. aasta otsus – AW versus EUIPO – Pharma Mar (YLOELIS)

(Kohtuasi T-85/15) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa sõnamärgi YLOELIS taotlus — Varasem Euroopa Liidu sõnamärk YONDELIS — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2017/C 221/22)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Alfa Wassermann SpA (Alanno, Itaalia), Alfa Wassermann Hungary Kft õigusjärglane (esindajad: advokaadid M. Best, U. Pfleghar ja S. Schäffner)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: S. Palmero Cabezas)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Pharma Mar, SA (Colmenar Viejo, Hispaania) (esindaja: advokaat N. González-Alberto Rodríguez)

Ese

Hagi EUIPO esimese apellatsioonikoja 18. detsembri 2014. aasta otsuse (asi R 1100/2014-1) peale, mis käsitleb Pharma Mar'i ja Alfa Wassermann Hungary vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Alfa Wassermann SpA (AW)-lt.

⁽¹⁾ ELT C 118, 13.4.2015.

Üldkohtu 15. mai 2017. aasta otsus – Morton's of Chicago, Inc. versus EUIPO – Mortons the Restaurant (MORTON'S)

(Kohtuasi T-223/15) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Euroopa Liidu kujutismärk MORTON'S — Varasemad registreerimata siseriiklikud kaubamärgid MORTON'S, MORTONS, MORTON'S CLUB, MORTONS CLUB, MORTON'S THE RESTAURANT, MORTONS RESTAURANT ja M MORTON'S — Suhteline keeldumispõhjus — Kehtetuks tunnistamine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõige 4 ja artikli 53 lõike 1 punkt c)

(2017/C 221/23)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Morton's of Chicago, Inc. (Chicago, Illinois, Ühendriigid) (esindaja: barrister J. Moss)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: H. O'Neill)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Mortons the Restaurant Ltd (London, Ühendkuningriik) (esindajad: solicitor J. Barry ja barrister P. Nagpal)

Ese

Hagi EUIPO esimese apellatsioonikoja 12. veebruari 2015. aasta otsuse (asi R 46/2014-1) peale, mis käsitleb kehtetuks tunnistamise menetlust Mortons The Restauranti ja Morton's of Chicago vahel.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Morton's of Chicago, Inc.-ilt.

⁽¹⁾ ELT C 228, 13.7.2015.

Üldkohtu 16. mai 2017. aasta otsus – Agria Polska jt versus komisjon

(Kohtuasi T-480/15) ⁽¹⁾

(Konkurents — Keelatud kokkulepe — Turgu valitseva seisundi kuritarvitamine — Taimekaitsevahendite müügi turg — Kaebuse rahuldamata jätmise otsus — Tootjate ja turustajate väidetav konkurentsivastane tegevus — Tootjate ja turustajate kooskõlastatud või koordineeritud tegevus, mis seisnes kaebuste esitamises haldus- ja kriminaaluurimisasutustele — Kaebamine paralleelimportijate poolt kohaldatavate õigusnormide rikkumise peale — Hiljem haldusasutuste läbi viidud halduskontrollid — Paralleelimportijatele haldus- ja kriminaalkaristuste kehtestamine liikmesriigi ametiasutuste poolt — Tootjate ja turustajate poolt kaebuste esitamise samastamine pahatahtlike hagide või haldusmenetluse kuritarvitamisega — Liidu huvi puudumine — Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele)

(2017/C 221/24)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hagejad: Agria Polska sp. z o.o. (Sosnowiec, Poola), Agria Chemicals Poland sp. z o.o. (Sosnowiec), Star Agro Analyse und Handels GmbH (Allerheiligen bei Wildon, Austria) ja Agria Beteiligungsgesellschaft mbH (Allerheiligen bei Wildon) (esindajad: advokaadid S. Dudzik ja J. Budzik, ning hiljem advokaadid P. Graczyk ja W. Rocławski)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Szczodrowski, A. Dawes ja J. Norris-Usher)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 19. juuni 2015. aasta otsus C(2015) 4284 final (juhtum AT.39864 – BASF (varem AGRIA jt vs. BASF jt)), millega jäeti rahuldamata hagejate kaebus seoses ELTL artikli 101 ja/ või artikli 102 rikkumistega, mille olevat väidetavalt toime pannud sisuliselt 13 taimekaitsevahendeid tootvat ja turustavat ettevõtjat, keda abistasid või vahendasid neli kutseorganisatsiooni ja üks advokaadibüroo.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta kohtukulud Agria Polska sp. z o.o., Agria Chemicals Poland sp. z o.o., Star Agro Analyse und Handels GmbH ja Agria Beteiligungsgesellschaft mbH kanda.

⁽¹⁾ ELT C 337, 12.10.2015.

Üldkohtu 16. mai 2017. aasta otsus – Airhole Facemasks versus EUIPO – sindustrysurf (AIR HOLE FACE MASKS YOU IDIOT)

(Kohtuasi T-107/16) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Euroopa Liidu kujutismärk AIR HOLE FACE MASKS YOU IDIOT — Pahauskus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punkt b — Muutmispädevus)

(2017/C 221/25)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Airhole Facemasks, Inc. (Vancouver, Kanada) (esindajad: *solicitor* S. Baker ja *barrister* A. Michaels)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: D. Hanf)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: sindustrysurf, SL (Trapagaran, Hispaania)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 18. jaanuari 2016. aasta otsuse (asi R 2547/2014–4) peale, mis käsitleb Airhole Facemasksi ja sindustrysurfi vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) neljanda apellatsioonikoja 18. jaanuari 2016. aasta otsus (asi R 2547/2014–4), mis käsitleb Airhole Facemasks, Inc-i ja sindustrysurf, SL-i vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust, ja muuta seda nii, et sindustrysurfi poolt EUIPO-le esitatud kaebus tühistamisosakonna 30. juuli 2014. aasta otsuse peale jäetakse rahuldamata.
2. Jätta Airhole Facemasksi ja EUIPO kohtukulud nende endi kanda.
3. Mõista Airhole Facemasksi kulud seoses EUIPO apellatsioonikoja menetlusega välja sindustrysurfilt.
4. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.

⁽¹⁾ ELT C 175, 17.5.2016.

Üldkohtu 18. mai 2017. aasta otsus – Reisswolf versus EUIPO (secret.service.)

(Kohtuasi T-163/16) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi secret.service. taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c — Faktide kontrollimine omal algatusel — Määruse nr 207/2009 artikkel 76 — Põhjendamiskohustus — Määruse nr 207/2009 artikkel 75)

(2017/C 221/26)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Reisswolf Akten- und Datenvernichtung GmbH & Co. KG (Hamburg, Saksamaa) (esindaja: advokaat A. Ebert Weidenfeller)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: S. Hanne)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 8. veebruari 2016. aasta otsus (asi R 1820/2015–4), mis käsitleb sõnamärgi secret.service. registreerimistaotlust ELi kaubamärgina.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Möista kohtukulud välja Reisswolf Akten- und Datenvernichtung GmbH & Co. KG-lt.

(¹) ELT C 200, 6.6.2016.

Üldkohtu 18. mai 2017. aasta otsus – Panzeri versus parlament

(Kohtuasi T-166/16) (¹)

(Euroopa Parlamendi liikmete kulude hüvitamise ja toetuste maksmise eeskiri — Parlamendiliikmete assisteerimiskulude hüvitised — Alusetult maksud summade tagasinõudmine)

(2017/C 221/27)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Pier Antonio Panzeri (Calusco d'Adda, Itaalia) (esindaja: advokaat C. Cerami)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: N. Lorenz, A. Caiola, G. Corstens ja S. Seyr)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada Euroopa Parlamendi peasekretäri 11. veebruari 2016. aasta otsus nõuda hagejalt tagasi summa 83 764,34 eurot, ja sellega kaasnenud sama kuupäevaga sissenõudekorraldus.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Möista kohtukulud välja Pier Antonio Panzerilt.

(¹) ELT C 200, 6.6.2016.

Üldkohtu 16. mai 2017. aasta otsus – Mühlbauer Technology versus EUIPO (Magicrown)

(Kohtuasi T-218/16) (¹)

(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi Magicrown taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c)

(2017/C 221/28)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Mühlbauer Technology GmbH (Hamburg, Saksamaa) (esindajad: advokaadid M. Zintler ja A. Stolz)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: S. Hanne)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 7. märtsi 2016. aasta otsus (asi R 1213/2015-4), mis käsitleb sõnamärgi Magicrown registreerimistaotlust ELi kaubamärgina.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Mühlbauer Technology GmbH-lt.

⁽¹⁾ ELT C 232, 27.6.2016.

Üldkohtu 17. mai 2017. aasta otsus – adp Gauselmann versus EUIPO (MULTI FRUITS)

(Kohtuasi T-355/16) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi MULTI FRUITS taotlus — Absoluutsed keeldumispõhjused — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c)

(2017/C 221/29)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: adp Gauselmann GmbH (Espelkamp, Saksamaa) (esindaja: advokaat P. Koch Moreno)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: A. Schifko)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 29. aprilli 2016. aasta otsuse (asi R 1043/2015-5) peale, mis käsitleb sõnamärgi MULTI FRUITS Eli kaubamärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja adp Gauselmann GmbH-lt.

⁽¹⁾ ELT C 296, 16.8.2016.

Üldkohtu 11. mai 2017. aasta otsus – Bammer versus EUIPO – mydays (MÄNNERSPIELPLATZ)

(Kohtuasi T-372/16) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Euroopa Liidu sõnamärk MÄNNERSPIELPLATZ — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punkt a ja artikli 7 lõike 1 punkt c)

(2017/C 221/30)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Alexander Bammer (Sindelfingen, Saksamaa) (esindaja: advokaat W. Riegger)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: S. Hanne)

Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: mydays GmbH (München, Saksamaa) (esindaja: advokaat F. Pfefferkorn)

Ese

Hagi EUIPO esimese apellatsioonikoja 28. aprilli 2016. aasta otsuse (asi R 1796/2015-1) peale, mis käsitleb mydaysi ja Bammeri vahelist kaubamärgi kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Alexander Bammerilt.

⁽¹⁾ ELT C 314, 29.8.2016.

Üldkohtu 18. mai 2017. aasta otsus – Sabre GLBL versus EUIPO (INSTASITE)

(Kohtuasi T-375/16) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi INSTASITE taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c)

(2017/C 221/31)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Sabre GLBL, Inc. (Southlake, Texas, Ühendriigid) (esindaja: advokaat J. Zecher)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: D. Hanf ja S. Crabbe)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 27. aprilli 2016. aasta otsuse (asi R 1742/2015-2) peale, mis käsitleb sõnamärgi INSTASITE ELi kaubamärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Sabre GLBL, Inc.-ilt.

⁽¹⁾ ELT C 326, 5.9.2016.

Üldkohtu 18. mai 2017. aasta otsus – Makhlof versus nõukogu

(Kohtuasi T-410/16) ⁽¹⁾

(Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Süüria vastu suunatud piiravad meetmed — Rahaliste vahendite külmutamise — Kaitseõigused — Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele — Põhjendamiskohustus — Ilmne hindamisviga — Õigus aule — Omandiõigus — Süütuse presumpatsioon — Sisenemis- ja läbisõidupiiirangud Euroopa Liidu territooriumil — Proportsionaalsus)

(2017/C 221/32)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Rami Makhlof (Damaskus, Süüria) (esindaja: advokaat E. Ruchat)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: S. Kyriakopoulou, G. Étienne ja A. Vitro, hiljem S. Kyriakopoulou ja A. Vitro, lõpus S. Kyriakopoulou ja J. Bauerschmidt)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Euroopa Komisjon (esindajad: F. Castillo de la Torre, L. Havas ja R. Tricot)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue, milles palutakse tühistada hagejat puudutavas osas 27. mai 2016. aasta otsus (ÜVJP) 2016/850, millega muudetakse otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2016, L 141, lk 125), ja selle hilisemad rakendusaktid.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Rami Makhoulfi kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud.
3. Euroopa Komisjon kannab ise oma kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 371, 10.10.2016.

Üldkohtu 16. mai 2017. aasta otsus – Marsh versus EUIPO (LegalPro)

(Kohtuasi T-472/16) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi LegalPro taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c)

(2017/C 221/33)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Marsh GmbH (Frankfurt, Saksamaa) (esindaja: advokaat W. Riegger)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: M. Fischer)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 17. juuni 2017. aasta otsuse (asi R 146/2016-4) peale, mis käsitleb sõnamärgi LegalPro ELi kaubamärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Marsch GmbH–lt.

⁽¹⁾ ELT C 383, 17.10.2016.

Üldkohtu 17. mai 2017. aasta otsus – PG versus Frontex**(Kohtuasi T-583/16)****(Avalik teenistus — Ajutised teenistujad — Tähtajalise lepingu pikendamata jätmine — Pikendamise menetlus — ELTL artikkel 266 — Hoolitsemiskohustus — Lepinguväline vastutus)**

(2017/C 221/34)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: PG (esindaja: advokaat S. Pappas)

Kostja: Euroopa Piiri- ja Rannikuvalve Amet (Frontex) (esindajad: H. Caniard ja S. Drew, keda abistas advokaat B. Wägenbaur)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue tühistada esiteks Frontexi ametisse nimetava asutuse 9. juuni 2015. aasta otsus jätta hageja leping pikendamata ning teiseks hüvitada hagejale väidetavalt tekitatud kahju.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja PG-lt.

Üldkohtu 16. mai 2017. aasta otsus – CW versus parlament**(Kohtuasi T-742/16 RENV) ⁽¹⁾****(Avalik teenistus — Ametnikud — Psühholoogiline ahistamine — Personalieeskirjade artikkel 12a — Abistamiskohustus — Töökohal ahistamise ja selle ärahoidmisega tegeleva nõuandekomitee sise-eeskiri — Personalieeskirjade artikkel 24 — Abitaotlus — Rahuldamata jätmine — Kaebuse rahuldamata jätmise otsus — Iseseisev sisu — Enneaegne kaebus — Puudumine — Töökohal ahistamise ja selle ärahoidmisega tegeleva nõuandekomitee ülesanne ja õigused — Ametniku võimalus komitee poole pöörduda — Lepinguväline vastutus)**

(2017/C 221/35)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: CW (esindaja: advokaat C. Bernard-Glanz)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: E. Taneva ja M. Dean)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue esiteks tühistada parlamendi 8. aprilli 2013. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata hageja abitaotlus väidetava psühholoogilise ahistamise tõttu, mis sai talle tema ülemuste poolt osaks, ja parlamendi peasekretäri 23. oktoobri 2013. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata hageja 9. juuli 2013. aasta kaebus, ning teiseks hüvitada talle väidetavalt tekitatud kahju.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Parlamendi peasekretäri kui ametisse nimetava isiku 23. oktoobri 2013. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata CW 9. juuli 2013. aasta kaebus.
2. Jätta vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata nõue tühistada parlamendi 8. aprilli 2013. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata CW abitaotlus.
3. Mõista parlamendilt CW kasuks mittevaralise kahju eest välja 2 000 eurot, millele lisandub alates käesoleva kohtuotsuse kuulutamisest viivitusintress Euroopa Keskpanga (EKP) poolt oma peamistele refinantseerimistingimustele kehtestatud määras.
4. Jätta kahju hüvitamise nõue ülejäänud osas rahuldamata.
5. Jätta Euroopa Parlamendi kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja järgmised CW kohtukulud: Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtus toimunud algses menetluses kohtuasjas F-124/13, apellatsioonimenetluses kohtuasjas T-309/15 P ja käesolevas kohtuasja uueks arutamiseks saatmise menetluses kohtuasjas T-742/16 RENV.

⁽¹⁾ ELT C 52, 22.2.2014 (kohtuasi, mis algselt registreeriti Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtus numbriga F-124/13).

Üldkohtu 3. mai 2017. aasta määrus – De Nicola versus EIP

(Kohtuasi T-55/16 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Avalik teenistus — EIP töötajad — Hindamine — Karjääriarengu aruanne — 2009. aasta hindamisaruanne — Õigusnormide rikkumine — Osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatu ja osaliselt ilmselgelt põhjendamatu apellatsioonkaebus)

(2017/C 221/36)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (esindaja: advokaat G. Ferabecoli)

Teine menetluspool: Euroopa Investeeringuspank (EIP) (esindajad: G. Nuvoli ja G. Faedo, keda abistas advokaat A. Dal Ferro)

Ese

Apellatsioonkaebus Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtu (ainukohtunik) 18. detsembri 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas De Nicola vs. EIP (F-45/11, EU:F:2015:167) nõudega see kohtuotsus osaliselt tühistada.

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta Carlo De Nicola kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Investeeringuspanka (EIP) poolt käesolevas kohtumenetluses kantud kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 106, 21.3.2016.

Üldkohtu 3. mai 2017. aasta määrus – De Nicola versus EIP**(Kohtuasi T-59/16 P) ⁽¹⁾****(Apellatsioonkaebus — Avalik teenistus — EIP töötajad — Hindamine — Karjääriarengu aruanne — 2012. aasta hindamisaruanne — Õigusnormide rikkumine — Osaliselt ilmselt vastuvõetamatu ja osaliselt ilmselt põhjendamatu apellatsioonkaebus)**

(2017/C 221/37)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (esindaja: advokaat G. Ferabecoli)

Teine menetluspool: Euroopa Investeeringispank (EIP) (esindajad: G. Nuvoli ja F. Martin, hiljem G. Nuvoli ja G. Faedo, keda abistas advokaat A. Dal Ferro)

Ese

Apellatsioonkaebus Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtu (ainukohtunik) 18. detsembri 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas De Nicola vs. EIP (F-9/14, EU:F:2015:163) nõudega see kohtuotsus osaliselt tühistada.

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta Carlo De Nicola kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Investeeringispanka (EIP) poolt käesolevas kohtumenetluses kantud kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 111, 29.3.2016.

3. mai 2017. aasta määrus – De Nicola versus EIP**(Kohtuasi T-60/16 P) ⁽¹⁾****(Apellatsioonkaebus — Avalik teenistus — EIP töötajad — Hindamine — Karjääriarengu aruanne — 2011. aasta hindamisaruanne — Õigusnormide rikkumine — Osaliselt ilmselt vastuvõetamatu ja osaliselt ilmselt põhjendamatu apellatsioonkaebus)**

(2017/C 221/38)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (esindaja: advokaat G. Ferabecoli)

Teine menetluspool: Euroopa Investeeringispank (EIP) (esindajad: G. Nuvoli ja F. Martin, hiljem G. Nuvoli ja G. Faedo, keda abistas advokaat A. Dal Ferro)

Ese

Apellatsioonkaebus Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtu (ainukohtunik) 18. detsembri 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas De Nicola vs. EIP (F-55/13, EU:F:2015:165), nõudega see kohtuotsus osaliselt tühistada.

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta Carlo De Nicola kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Investeeringispanka (EIP) poolt käesolevas kohtumenetluses kantud kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 111, 29.3.2016.

Üldkohtu 3. mai 2017. aasta määrus – De Nicola versus EIP**(Kohtuasi T-70/16 P) ⁽¹⁾****(Apellatsioonkaebus — Avalik teenistus — EIP töötajad — Vaimne ahistamine — Lepinguväline vastutus — Õigusnormide rikkumine — Ilmselgelt põhjendamatu apellatsioonkaebus)**

(2017/C 221/39)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (esindaja: advokaat G. Ferabecoli)

Teine menetluspool: Euroopa Investeeringispank (EIP) (esindajad: G. Nuvoli ja G. Faedo, keda abistas advokaat A. Dal Ferro)

Ese

Apellatsioonkaebus Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtu (ainukohtunik) 18. detsembri 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas De Nicola vs. EIP (F-104/13, EU:F:2015:164) nõudega see kohtuotsus osaliselt tühistada.

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta Carlo De Nicola kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Investeeringispanka (EIP) poolt käesolevas kohtumenetluses kantud kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 111, 29.3.2016.**Üldkohtu 4. mai 2017. aasta määrus – De Masi versus komisjon****(Kohtuasi T-341/16) ⁽¹⁾****(Tühistamishagi — Juurdepääs dokumentidele — ELTL artikli 230 kohasel institutsioonidevahelisel koostööl põhinev juurdepääsutaotlus — Nõukogu loodud käitumisjuhendi töörihma (äriühingute maksustamine) tööga seotud dokumendid — Vaidlustamatu akt — Vastuvõetamatus)**

(2017/C 221/40)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Fabio De Masi (Brüssel, Belgia) (esindaja: A. Fischer-Lescano)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: F. Erlbacher ja J. Baquero Cruz)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada otsus, mis sisaldus komisjoni 8. juuni 2016. aasta kirjas, millega vastati Euroopa Parlamendi maksualaste siduvate eelotsuste ja samasuguse iseloomuga või mõjuga meetmete erikomisjoni (TAXE 2) esimehe taotlusele saada piiramatu juurdepääs käitumisjuhendi töörihma (äriühingute maksustamine) dokumentidele.

Resolutsioon

1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
2. Jätta Fabio De Masi kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Komisjoni käesoleva kohtuastme kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 287, 8.8.2016.

14. aprillil 2017 esitatud hagi – L versus parlament**(Kohtuasi T-59/17)**

(2017/C 221/41)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled***Hageja:* L (esindaja: advokaat I. Coutant Peyre)*Kostja:* Euroopa Parlament**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada parlamendi 24. juuni 2016. aasta otsus, millega hageja teenistusest vabastati ja mille hageja sai kätte 25. juulil 2016;
- mõista parlamendilt välja mittevahaline kahju 100 000 eurot ning
- mõista kohtukulud välja parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid*Hagi põhjenduseks esitab hageja kaheksa väidet.*

1. Esimese väite kohaselt on rikutud rikkumisest teataja kaitsmise põhimõtet, mis on määratletud personalieeskirjade artiklites 22a ja 22b, ning sise-eeskirjade artikli 6 lõikes 1.
2. Teise väite kohaselt on rikutud põhjendamiskohustust.
3. Kolmanda väite kohaselt on tehtud ilmne hindamisviga.
4. Neljanda väite kohaselt on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet.
5. Viienda väite kohaselt on rikutud hoolitsemiskohustust.
6. Kuuenda väite kohaselt ei vastanud parlament hageja abitaotlusele, samuti on rikutud kaitseõigusi ja õigust lepitamisele.
7. Seitsmenda väite kohaselt on rikutud õigust tutvuda dokumentidega.
8. Kaheksanda väite kohaselt on võimu kuritarvitatud.

19. aprillil 2017 esitatud hagi – Falmouth University versus komisjon**(Kohtuasi T-227/17)**

(2017/C 221/42)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled***Hageja:* Falmouth University (Falmouth, Ühendkuningriik) (esindajad: *barrister* V. Sloane, advokaat F. Harmel ja *solicitor* T. Kotsonis)*Kostja:* Euroopa Komisjon**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada Euroopa Komisjoni otsus, milles leiti Euroopa Regionaalarengu Fondi programmiperioodi 2007–2013 osas, et projekti „Enhancing the Creative Knowledge Base of Cornwall“ raames on rikutud õigusnorme ning et vaja on 25 % kindla määraga finantskorrektsiooni;

— mõista kohtukulud, seal hulgas hageja kohtukulud, välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimese väite kohaselt on komisjon vääralt leidnud, et valikukriteeriumid rikuvad direktiivi 2004/18/EÜ⁽¹⁾ artikli 44 lõiget 2.
2. Teise väite kohaselt ei olnud komisjonil õigust tugineda kolmele täiendavale õigusnormi väidetavale rikkumisele.
3. Kolmanda väite kohaselt on igal juhul komisjon vääralt leidnud, et esines kolm täiendavat õigusnormi väidetavat rikkumist.
4. Neljanda väite kohaselt on komisjon tegutsenud ilmselgelt ebamõistlikult ja ebaproportsionaalselt, kui otsustas, et finantskorrektsiooni suuruseks on 25 %.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiiv 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta (ELT L 134, lk 114; ELT eriväljaanne 06/07, lk 132)

17. aprillil 2017 esitatud hagi – Balti Gaas versus komisjon ja INEA

(Kohtuasi T-236/17)

(2017/C 221/43)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Balti Gaas OÜ (Tallinn, Eesti) (esindajad: advokaadid E. Tamm ja L. Naaber-Kivisoo)

Kostjad: Euroopa Komisjon ning Innovatsiooni ja Võrkude Rakendusamet (INEA)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostjate 17. veebruari 2017. aasta otsus Ref Ares(2017)890302⁽¹⁾;
- jätta kostjate kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja hageja kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hageja väidab, et kostjad ei ole taganud, et toetuse andmisel järgitavad menetlused oleksid kooskõlas seaduslikkuse, läbipaistvuse ja hea halduse põhimõtetega ning esitab oma hagi põhjendamiseks neli väidet:

1. Esimese väite kohaselt on tegemist pädevuse puudumisega.
2. Teise väite kohaselt on põhjendamiskohustuse täitmata jätmise tõttu rikutud olulist menetlusnõuet.
3. Kolmanda väite kohaselt on põhjendused puudulikud.
4. Neljanda väite kohaselt esinevad puudused põhjenduste sisulise õigsuse osas.

⁽¹⁾ Otsus, mis käsitleb komisjoni 17. märtsi 2016. aasta rakendusotsust C(2016)1587 final, millega muudetakse komisjoni rakendusotsust C(2014)2080, millega luuakse mitmeaastane tööprogramm üleeuroopalise energiataristu valdkonnas rahalise toetuse andmiseks Euroopa ühendamise rahastust ajavahemikul 2014–2020.

24. aprillil 2017 esitatud hagi – Ecolab Deutschland já Lysoform Dr. Hans Rosemann versus ECHA**(Kohtuasi T-243/17)**

(2017/C 221/44)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hagejad: Ecolab Deutschland GmbH (Monheim, Saksamaa) ja Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH (Berliin, Saksamaa)
(esindajad: advokaadid K. Van Maldegem, M. Grunchard ja P. Sellar)

Kostja: Euroopa Kemikaaliamet

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tunnistada hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- tühistada Euroopa Kemikaaliameti otsus kanda äriühing Sasol Chemie GmbH & Co. KG toimeaine 1-propanool tarnijana määruse nr 528/2012⁽¹⁾ artikli 95 lõikes 1 osutatud nimekirja, mis puudutab tooteliike 1, 2 ja 4;
- mõista käesoleva menetluse kulud välja kemikaaliametilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kolm väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on määruse nr 528/2012 artikli 95 lõike 1 teist lõiku

- Hagejad väidavad, et kemikaaliamet ei ole järginud õigusaktidest tulenevaid tingimusi, mis on ette nähtud selliste äriühingute nagu Sasol kandmisel määruse nr 528/2012 artiklis 95 osutatud nimekirja, sest Sasolil ei olnud võimalik esitada kemikaaliametile toimeaine täielikku toimikut. Hagejate väitel ei saanud see toimik sisaldada Comet Assay katset või andmekasutusluba, mis annaks õiguse sellele katsele viidata.

2. Teine väide, et rikutud on diskrimineerimiskeelu põhimõtet

- Hagejad väidavad, et kui kemikaaliamet kiitis heaks Sasoli esitatud toimiku, nõustudes kandma ta artiklis 95 osutatud nimekirja, kohtles ta sarnases olukorras olevaid ettevõtjaid ilma objektiivse põhjendusega erinevalt, rikkudes seeläbi diskrimineerimiskeelu põhimõtet.

3. Kolmas väide, et kahjustatud on määrusega nr 528/2012 loodud võrdseid võimalusi ja tekitatud kõlvatu konkurents

- Hagejad väidavad, et Sasoli kandmisega artiklis 95 osutatud nimekirja jättis kemikaaliamet kohaldamata määruse nr 528/2012 artiklites 62 ja 63 ette nähtud eeskirjad, mille eesmärk on tagada võrdsed võimalused sellistele ettevõtjatele nagu hagejad, kes on osalenud 1-propanooli läbivaatamises ja sellistele ettevõtjatele nagu Sasol, kes ei ole selles osalenud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2012. aasta määrus (EL) nr 528/2012, milles käsitletakse biotsiidide turul kättesaadavaks tegemist ja kasutamist (ELT L 167, lk 1).

28. aprillil 2017 esitatud hagi – Casino, Guichard-Perrachon ja EMC Distribution versus komisjon**(Kohtuasi T-249/17)**

(2017/C 221/45)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hagejad: Casino, Guichard-Perrachon (Saint-Étienne, Prantsusmaa) ja EMC Distribution (Vitry-sur-Seine, Prantsusmaa)
(esindajad: advokaadid D. Théophile, I. Simic, O. de Juvigny ja T. Reymond)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- juba eelnevalt kohustada komisjoni vastavalt Üldkohtu kodukorra artiklitele 89 ja 90 esitada kõik dokumendid, tõendid ja muud andmed, mille alusel ta leidis otsuse C(2017) 1054 kuupäeval, et tal on piisavalt kaalukad tõendid, mis õigustaksid kontrolli teostamist hagejate ruumides;
- tunnistada käesolevas asjas ELTL artikli 277 alusel kohaldamatuks määruse nr 1/2003 artikkel 20 ja selle tagajärjel tühistada komisjoni 9. veebruari 2017. aasta otsus C(2017) 1054;
- tühistada ELTL artikli 263 alusel Euroopa Komisjoni 9. veebruari 2017. aasta otsus C(2017) 1054;
- mõista kõik kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad viis väidet.

1. Esimene väide, et Euroopa Komisjoni 9. veebruari 2017. aasta otsus, mille kohaselt peavad hagejad alluma nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003 L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 8/2, lk 205) artikli 20 lõigete 1 ja 4 alusel kontrollile, on ebaseaduslik; seda otsust on käesoleval juhul vaidlustatud (edaspidi „vaidlustatud otsus“). Sellega seoses väidavad hagejad, et:
 - vaidlustatud otsus põhineb ebaseaduslikul sätel ja see ei ole seega käesolevas asjas kohaldatav vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „ELTL“) artiklile 277;
 - määruse nr 1/2003 artikkel 20 rikub põhiõigust tõhusale õiguskaitsevahendile, mis on sätestatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artiklis 47 ja Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni (edaspidi „EIÕK“) artiklis 6, kuna see artikkel ei luba komisjoni kontrolli teostamise otsuse adressaatideks olevatel ettevõtjatel kasutada kontrollimise vastu tõhusat õiguskaitsevahendit;
 - see säte rikub ka harta artiklitega 47 ja 48 ning EIÕK artikliga 6 tagatud poolte võrdsuse põhimõtet ja kaitseõigusi, kuna see ei võimalda pooltel tutvuda komisjoni kontrolli teostamise otsuse aluseks olevate dokumentidega.
2. Teine väide, et rikutud on harta artiklis 7 ja EIÕK artiklis 8 ette nähtud põhiõigust kodu puutumatusel, sest vaidlustatud otsuse kehtivuse aega ei ole piiratud ja selle kohaldamisala on ebatäpne ja ebaproportsionaalne, kuna:
 - vaidlustatud otsuses on täpsustatud ainult seda, mis päeval kontroll võib alata, kuid ei ole ette nähtud kontrolli lõppemise kuupäeva ega kontrolli maksimaalset kestust;
 - vaidlustatud otsus hõlmab kõiki Casino kontserni äriühinguid olenemata nende tegevusest ja geograafilisest asukohast, kujuures peale emaettevõtja ei ole ühtegi äriühingut konkreetselt nimetatud;
 - vaidlustatud otsus annab loa kontrolli läbiviimiseks kontserni kõikides ruumides.

3. Kolmas väide, et rikutud on komisjonil lasuvat põhjendamiskohustust, kuna vaidlustatud otsuses ei ole täpsustatud selle informatsiooni, mille põhjal komisjon otsustas kontrolli läbi viia, tüüpi, olemust, päritolu ega sisu.
4. Neljas väide, et vaidlustatud otsusega on rikutud harta artiklis 7 ja EIÕK artiklis 8 ette nähtud põhiõigust kodu puutumatusetele, kuna see võeti vastu, ilma et komisjonil oleks piisavalt kaalukaid tõendeid, et põhjendada kontrolli läbiviimist hagejate ruumides.
5. Viies väide, et vaidlustatud otsuse vastuvõtmisega on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet, kuna otsus nägi ette kontrolli alguseks kuupäeva, mis on hagejate tegevusele äärmiselt kahjulik, kuigi komisjon oleks võinud ilma probleemideta valida mõne muu kuupäeva, mis oleks hagejatele olnud märkimisväärselt vähem kahjulik. Sellega seoses väidavad hagejad, et kuigi vaidlustatud otsuses on nimetatud konkreetselt Casino kontserni selle üksuse ruume, mis vastutab tarnijatega läbirääkimiste eest, on vaidlustatud otsuses ette nähtud kontrolli alguseks 20. veebruar 2017 või vähe aega pärast seda, mis on aga viimane nädal, mil peetakse tarnijatega aastaste lepingute sõlmimise läbirääkimisi, mis Prantsuse äriseadustiku artikli L. 441-7 kohaselt peavad olema lõpetatud enne jooksva aasta 1. märtsi; sellest asjaolust oli komisjon täielikult teadlik.

3. mail 2017 esitatud hagi – RE versus komisjon

(Kohtuasi T-257/17)

(2017/C 221/46)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: RE (esindaja: advokaat S. Pappas)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- kohustada tühistada turvalisusküsimuste direktoraadi kaudne otsus, millega jäeti rahuldamata hageja 20. jaanuari 2017. aasta kordustaoitus dokumentidega tutvumiseks;
- mõista kostjalt hageja kasuks välja õiglase hüvitis mittevarelise kahju eest, mis temale tekitati õigusvastase keeldumisega käsitleda tema taotlust dokumentidega tutvumiseks, mis on vastuolus määrusega nr 1049/2001 ⁽¹⁾; ning
- jätta kostja kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja hageja kohtukulud käesolevas kohtumenetluses.

Väited ja peamised argumendid

Hageja palub käesolevas hagi tühistada eespool nimetatud vaidlustatud kaudsed otsused kahel põhjusel: esiteks põhjendusel, et vaidlustatud 22. detsembri 2016. aasta otsuses, millega jäeti rahuldamata hageja esialgne taotlus dokumentidega tutvumiseks, ei ole esitatud, millised on hageja taotletud 15 dokumendiga tutvumise võimaldamisest keeldumise põhjendused, ning teiseks, kuna puuduvad või vähemasti on ebatäielikud põhjendused, miks teisi dokumente ei avalikustatud, kui peaks asutama seisukohale, et 22. detsembri 2016. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata hageja esialgne taotlus dokumentidega tutvumiseks, sisaldub vaidlustatud kaudses otsuses.

Lõpetuseks palub hageja välja mõista õiglase hüvitis temale tekitatud mittevarelise kahju eest, mis tulenes administratsiooni jätkuvast hilinemistest ja õigusvastasest keeldumisest lubada tal nimetatud dokumentidega tutvuda mis on vastuolus määruse nr 1049/2001 sätetega.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145, 31.5.2001, lk 43).

3. mail 2017 esitatud hagi – Bank of New York Mellon Corp vs. EUIPO – Nixen Partners (NEXEN PULSE)**(Kohtuasi T-260/17)**

(2017/C 221/47)

*Hagiavalduse keel: inglise***Pooled**

Hageja: The Bank of New York Mellon Corp. (New York, New York, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: advokaadid A. Klett ja K. Schlüter)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Nixen Partners (Pariis, Prantsusmaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „NEXEN PULSE“ – registreerimistaotlus nr 13 374 194

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 23. veebruari 2017. aasta otsus asjas R 1571/2016-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus ja lükata vastulause tagasi;
- mõista kohtukulud ning apellatsioonikoja ja vastulausete osakonna menetluse kulud, sealhulgas kõik hageja vältimatud kulud käesolevas menetluses, välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

5. mail 2017 esitatud hagi – Bayer vs. EUIPO – UNI – Pharma (SALOSPIR)**(Kohtuasi T-261/17)**

(2017/C 221/48)

*Hagiavalduse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Bayer AG (Leverkusen, Saksamaa) (esindaja: advokaat V. von Bomhard)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: UNI – Pharma Kleon Tsetis Pharmaceutical Laboratories Industrial and Commercial SA (Kifisia, Kreeka)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalist osa „SALOSPIR“ sisaldav ELi kujutismärk – registreerimistaotlus nr 12 351 458

Menetlus EUIPO-s: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 17. veebruari 2017. aasta otsus asjas R 2444/2015-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja Uni-Pharmalt, kui viimane peaks menetlusse astuma.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b, artikli 8 lõike 4 ja artikli 8 lõike 5 rikkumine.

4. mail 2017 esitatud hagi – Uponor Innovation vs. EUIPO – Sweb International (SMATRIX)**(Kohtuasi T-264/17)**

(2017/C 221/49)

*Hagiavalduse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Uponor Innovation AB (Borås, Rootsi) (esindaja: advokaat A. Kylhammar)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikoja: Sweb International AB (Landskrona, Rootsi)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: Euroopa Liidu sõnamärk „SMATRIX“ – registreerimistaotlus nr 12 540 431

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 1. märtsi 2017. aasta otsus asjas R 236/2016-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt;
- mõista vastulausete osakonna ja apellatsioonikoja menetluse kulud välja Sweb Internationalilt.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

8. mail 2017 esitatud hagi – Quadri di Cardano versus komisjon**(Kohtuasi T-273/17)**

(2017/C 221/50)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: Alessandro Quadri di Cardano (Schaerbeek, Belgia) (esindajad: advokaadid N. De Montigny ja J.-N. Louis)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ameti (PMO) 19. juuli 2016. aasta otsus, millega määrati Innovatsiooni ja Võrkude Rakendusametisse (INEA) ametisse asumisel tema individuaalsed maksed, selles osas, milles talle keelduti 16 %-lise kodumaalt lahkumise toetuse maksmisest personalieeskirjade VII lisa artikli 4 alusel ning seetõttu jäeti andmata sellega seotud õigused, eelkõige iga-aastased sõidukulud;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et on eiratud ametnike personalieeskirjade reformile eelneva ajavahemikuga seoses toimunud arutelu ja läbirääkimisi ning eelkõige on rikutud õigustatud ootusi, hageja õiguspärase ootuse põhimõtet ja õiguskindluse põhimõtet ning hageja omandatud õigusi, kuna tema individuaalsete maksete toimiku analüüs on järsku muutunud.
2. Teine väide, mis puudutab Belgia õiguse kohast ajutist lepingut, millele komisjon viitas selleks, et põhjendada tema elukoha kindlaksmääramist Belgiasse eraõigusliku tööandja juures töötamise ajal. See väide on jagatud kolme ossa.
 - Esimene väiteosa, mis puudutab võimu kuritarvitamist komisjoni poolt, kui ta püüdis välistada igasuguse alluvussuhte hageja puhul, kui viimane töötas ajutise töötajana, et vabastada ennast rahvusvahelise organisatsiooni heaks töötamise olemasolust, mille tõttu peaks põhimõtteliselt peatama personalieeskirjade VII lisa artikliga 4 nõutud tingimuste analüüsi;
 - teine väiteosa, et on rikutud õigusnormi, Belgia õigusnorme ajutiste lepingute kohta ning komisjon on hoidunud kõrvale seadusest;
 - kolmas väiteosa, et on tehtud ilmne hindamisviga, rikutud proportsionaalsuse põhimõtet ja hea halduse põhimõtet.

10. mail 2017 esitatud hagi – Monster Energy vs. EUIPO – Bösel (MONSTER DIP)

(Kohtuasi T-274/17)

(2017/C 221/51)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Monster Energy Company (Corona, California, Ühendriigid) (esindaja: *solicitor* P. Brownlow)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Marco Bösel (Bad Fallingbommel, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalist osa „MONSTER DIP“ sisaldav ELi kujutismärk – registreerimistaotlus nr 13 118 211

Menetlus EUIPO-s: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 10. veebruari 2017. aasta otsus asjas R 1062/2016-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- tühistada vastulausete osakonna 19. aprilli 2016. aasta otsus vastulause B 2433681 kohta;
- lükata kaubamärk tagasi kõigi kaupade ja teenuste osas;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b, artikli 8 lõike 4 ja artikli 8 lõike 5 rikkumine.

Üldkohtu 5. mai 2017. aasta määrus – King.com versus EUIPO – TeamLava (Animeeritud ikoonid)

(Kohtuasi T-96/17) ⁽¹⁾

(2017/C 221/52)

Kohtumenetluse keel: inglise

Esimese koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 112, 10.4.2017.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET